Lieta Nr.11100008315

Tiesas lietvedības Nr.K08-0075/15[3]

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Alūksnē 2015.gada 9.jūnijā

Alūksnes rajona tiesas
tiesnese S.Vilciņa
ar tiesas sēdes sekretāri V.Savkovu,
piedaloties prokurorei I.Dubovskai,
aizstāvei - zvērinātai advokātei S.Rateniecei,
izskatīja atklātā tiesas sēdē Alūksnē, Rūpniecības ielā 8, krimināllietu, kurā
/pers. E/, personas kods /personas kods/,
apsūdzēta pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi visus krimināllietā esošos pierādījumus,

konstatēja

/pers. E/ izdarīja zādzību nelielā apmērā šādos apstākļos:

2015.gada 26.martā ap plkst.12.10 /pers. E/ atradās Alūksnē, O.Vācieša ielā 8, kur strādāja biedrības „Latvijas Sarkanais Krusts" veikalā. Tad veikala darbiniece /pers. G/ viņai palūdza pieskatīt veikala telpas, kamēr viņa pati atradīsies īslaicīgā prombūtnē. /pers. E/ tam piekrita. Tomēr brīdī, kad minētā darbiniece no veikala izgāja un tuvumā neviena cita persona neatradās, /pers. E/, ļaunprātīgi izmantojot biedrības „Latvijas Sarkanais Krusts" darbinieku uzticību, mantkārīgu motīvu vadīta, devās pie tur esošā kases aparāta, atvēra to un slepeni no tā nozaga cietušajai biedrībai „Latvijas Sarkanais Krusts" piederošo naudu 10,00 EUR vērtībā (vienu banknoti), pēc kā kases aparātu atkal aizvēra. /pers. H/ ar nozagto naudu rīkojās pēc saviem ieskatiem.

Tādā veidā /pers. E/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētā/pers. I/ neieradās uz tiesas sēdi 07.04.2015., lai gan personīgi bija saņēmusi lēmumu par krimināllietas nodošanu tiesai neatliekamības kārtībā, kurā norādīts tiesas sēdes laiks un vieta, par neierašanās iemesliem viņa netika ziņojusi.

Apsūdzētā atkārtoti neieradās uz tiesas sēdēm 27.04.2015. un 09.06.2015. No Alūksnes policijas iecirkņa saņemti paziņojumi, ka apsūdzēto piespiedu kārtā uz tiesas sēdi nav iespējams nogādāt, jo dotajā adresē /pers. E/ neatrodas, pēc ilgstošas zvanīšanas pie mājas durvīm tās neviens neatvēra (lietas 57., 62.lapa).

Uzklausot tiesas sēdē prokurores un aizstāves – zvērinātas advokātes S.Ratenieces viedokli par iespēju izskatīt lietu bez apsūdzētās klātbūtnes, tiesa nolēma šo krimināllietu iztiesāt bez apsūdzētās /pers. J/ piedalīšanās, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 464.pantu, jo apsūdzība celta par mazāk smagu noziegumu un apsūdzētā atkārtoti bez attaisnojoša iemesla nav ieradusies uz tiesas sēdi.

Apsūdzētās/pers. I/ vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta ar visiem krimināllietas materiāliem to kopumā, t.i, :

- ar /pers. K/ iesnieguma protokolu, kurā norādīts, ka esot biedrības „Latvijas sarkanais krusts" Alūksnes komitejas izpilddirektore, darba vieta un biedrības telpas atrodas Alūksnē, O.Vācieša ielā 8. 2015.gada 26.martā plkst.12.30 pienākusi /pers. G/ un teikusi, ka no biedrības kases aparāta pazudusi nauda 10 euro. Lūdz izskatīt iesniegumu un atzīt biedrību par cietušo (lietas 7.lapa);- ar liecinieces /pers. L/ Kriminālprocesa likuma

501.panta 3.punkta kārtībā nolasīto liecību tiesas sēdē, un no kuras izriet, ka 2015.gada 26.martā p plkst.12.30 pienākusi biedrības veikala vadītāja /pers. G/ un teikusi, ka no veikala kases pazudusi nauda 10 euro. Tad pasaukusi uz savu kabinetu visus, kas bijuši biedrības telpās – /pers. G/, /pers. J/, /pers. M/, jautājusi, kurš paņēmis naudu. Kad pazudusi nauda, /pers. G/ bijusi viņas kabinetā, /pers. M/ bijis citās telpās, bet /pers. E/ viena pati atradusies veikala telpā, jo bijusi atstāta uzraudzīt veikalu, kamēr /pers. G/ bijusi viņas kabinetā risināt citus jautājumus. Ar 2015.gada 2.martu bijis noslēgts līgums ar /pers. J/ kā jaunieti bezdarbnieci un viņai bijis jāveic uzliktie pienākumi. /pers. E/ noliegusi, ka ņēmusi naudu, tikai teikusi, ka uz pāris minūtēm iegājusi noliktavā, jo kaut kāda sieviete atnesusi mantas. Tie bijuši meli, jo pieņemšanas žurnālā nav bijis veikts ieraksts. Uzskata, ka naudu no kases paņēmusi /pers. E/, kamēr veikalā atradās viena (lietas 12.-13.lapa);

- ar liecinieces /pers. N/ Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punkta kārtībā nolasīto liecību tiesas sēdē, un no kuras izriet, ka esot biedrības „Latvijas sarkanais krusts" veikala vadītāja. 2015.gada 26.martā bijusi veikalā un tā kā nav bijis klientu, izpilddirektore /pers. K/ pasaukusi uz savu kabinetu, kas atrodas ēkas otrajā stāvā. Veikala telpas pieskatīt lūgusi /pers. J/. Kad atgriezusies veikalā, ievērojusi, ka ir ieslēgts kases aparāts, lai gan, kad gājusi prom, to izslēgusi. Tas licies aizdomīgi, tāpēc atvērusi kases aparātu un uzreiz pie naudas apskates ievērojusi, ka trūkst vienas 10 euro banknotes. Par pazudušo naudu uzreiz pateikusi /pers. K/, kura visus uzreiz pasaukusi pie sevis – pašu, /pers. J/ un un /pers. M/, kurš veicis darbus citā ēkas telpā. Kad jautāts par naudu, neviens nav atzinies, arī /pers. E/, lai gan 29.03.2015., kad satikusi viņu Alūksnē, viņa teikusi, ka paņēmusi naudu, taču nav paskaidrojusi kāpēc (lietas 14.lapa);

- ar /pers. J/ kā personas, pret kuru uzsākts kriminālprocess, Kriminālprocesa likuma 501.panta 6.punkta kārtībā nolasīto liecību tiesas sēdē, un no kuras izriet, ka no 2015.gada 2.marta strādājot biedrībā „Latvijas sarkanais krusts" Alūksnes nodaļā, kur veicot dažādus darbus. 2015.gada 26.martā veikala vadītāja Solvita palūgusi palikt veikalā, kamēr pati uzgājusi pie /pers. K/ otrajā stāvā. Pati tobrīd piegājusi pie kases aparāta, pacēlusi to, nospiedu pogu zem kases aparāta, atvērusies naudas glabātuves kaste un no tās ātri paņēmusi vienu 10 euro naudas banknoti, kuru ielikusi bikšu priekšējā kabatā. Zinot kā atvērt kases aparātu, jo māte vairākus gadus strādājusi veikalā un pati redzējusi, kā tas

jādara. Pēc kāda laika atnākusi Solvita, apkalpojusi klientu. Tad redzējusi kā Solvita skaita kases aparātā naudu un pēc tam aiziet pie izpilddirektores. Tad sapratusi, ka Solvita ir pamanījusi pazudušo naudu. Kad pēc tam visi pasaukti pie /pers. K/, noliegusi, ka paņēmusi naudu, jo bijis bail, ka atlaidīs no darba. 29.03.2015. satikusi /pers. O/, kura prasījusi, vai tiešām nesaprotot, ka ar savu rīcību likusi /pers. K/ būt aizdomīgai uz visiem. Tad atzinusies, jo cerējusi, ka vēl varēšot strādāt biedrībā. Neviens neesot redzējis, ka paņēmusi naudu. To pēc tam iztērējusi savām vajadzībām. Atzīst, ka nozagusi 10 euro no kases aparāta un izdarīto nožēlo (lietas 16.-17.lapa).

Ar šiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā saistībā, apsūdzētās /pers. J/ vaina zādzības nelielā apmērā izdarīšanā ir pilnībā pierādīta un noziedzīgais nodarījums ir pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantā norādīto noziedzīgo nodarījumu klasifikāciju, Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā ietvertais noziedzīgais nodarījums ir mazāk smags noziegums, par kuru paredzēts brīvības atņemšanas sods uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods.

Pārbaudot apsūdzētās /pers. J/ personību, tiesa konstatē, ka viņa iepriekš ir bijusi sodīta, taču sodāmība dzēsta, gada laikā nav bijusi administratīvi sodīta (lietas 22.-25., 26.-32., 33.-44.lapa).

Kā apsūdzētās /pers. J/ atbildību mīkstinošo apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīst to, ka viņa vaļsirdīgi atzinās un nožēloja izdarīto.

Kā apsūdzētās /pers. J/ atbildību pastiprinošo apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 3.punktu, tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts, ļaunprātīgi izmantojot citas personas uzticību.

Ievērojot noziedzīgā nodarījuma raksturu – izdarīta zādzība neliela apmērā, un radītā kaitējuma pavisam nelielo apmēru – 10,00 EUR, kā arī apsūdzētās personību – iepriekš nav bijis ne kriminmāli, ne arī administratīvi sodīts, kā arī to, ka viņai ir viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, tiesa uzskata, ka /pers. J/ piemērojams piespiedu darbs, nedaudz virs Krimināllikumā noteiktā šī soda minimālā apmēra.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmo daļu, pirmstiesas procesā cietusī pieteica kaitējuma kompensāciju par 10,00 EUR. Tiesa atzīst to par pamatotu un apmierināmu pilnībā, jo strīda par to lietā nav. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma

353.panta pirmās daļas 1.punktam, pienākums samaksāt kompensāciju uzliekams apsūdzētajai.

Pēc procesa virzītāja pieprasījuma, apsūdzētās aizstāvību tiesā veica aizstāve - zvērināta advokāte S.Rateniece. Ievērojot apsūdzētās sociālos un materiālos apstākļus, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 1.punktu un otro daļu, 368.panta piekto daļu, samaksa advokātei par juridisko palīdzību ir sedzama no valsts līdzekļiem, bet apsūdzētā ir atbrīvojama no minētajiem izdevumiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527.-529.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. S/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt *ar piespiedu darbu uz 60 (sešdesmit) stundām.*

/pers. J/ piespiedu darba izpildi un kontroli pār to uzdot nodrošināt Valsts probācijas dienesta Alūksnes teritoriālajai struktūrvienībai.

Piedzīt no /pers. J/ par labu biedrībai ”Latvijas Sarkanais Krusts” 10,00 EUR (desmit *euro*).

Pilnīgi atbrīvot /pers. J/ no maksas par juridisko palīdzību.

Spriedumu 10 (desmit) dienu laikā var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot Alūksnes rajona tiesā apelācijas sūdzību vai protestu.

Apsūdzētā/pers. I/ spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no dienas, kad saņēmusi nolēmuma kopiju.

Pilns spriedums pieejams 2015.gada 19.jūnijā.

Jauns pilns spriedums pieejams 2015.gada 6.augustā.

Tiesnese S.Vilciņa